

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1782/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Николић, адвокат из ..., против туженог „Ниш Експрес АД Ниш“ из Ниша, кога заступа Предраг Томовић, адвокат из ... и умешача на страни туженог „Generali Osiguranje Srbija“ АДО Београд, кога заступа Бранкица Орловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж бр.6277/17 од 29.10.2019. године, у седници одржаној 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж бр.6277/17 од 29.10.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу Гж бр.6277/17 од 29.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П бр.9209/16 од 07.09.2017. године у ставу првом изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, страх и душевне болове због умањења естетског изгледа укупно 300.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној одлуци тако што је тужиља обавезана да туженом и умешачу на име трошкова парничног поступка исплати износе од по 22.500,00 динара. Ставом трећим изреке, захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате поднета је 05.09.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 300.000,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Ревизија тужиоца у овом спору, у коме је по закону искључено право на изјављивање ревизије, није дозвољена ни по основу преиначења у смислу члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић